

riserende stoffer eller for følgekriminalitet. Det koster mellem 600.000 og 800.000 kr. om året for en indsat.

Der er ingen tvivl om, at narko belaster det danske samfund. Først og fremmest menneskeligt – men også økonomisk.

Narkobehandlingen er i dag en amtskommunal opgave, men problemet er geografisk så skævt fordelt, at pengene naturligvis ikke slår til i de hårdest belastede områder. Derfor er det vores opfattelse, at der skal en statslig tilskudsløsning til.

Da der ikke findes et samlet overblik over behovet, er det umuligt at give et helt præcist tal for prisen. Men tager man udgangspunkt i Københavns Kommunes budget, hvor man anvender 65 mill. kr. årligt til metadon og behandling af omkring 350 narkomaner, og man anslår, at der på landsplan er 10.000 narkomaner, bliver tallet voldsomt. Et kvalificeret bud er 1 mia. kr. SF foreslår som en start, at der afsættes 200 mill. kr. i 1995.

Man skal følge denne udgift op med besparelser i kriminalforsorgen og politiet, når effekten viser sig, samt en nedtrapning af metadonbehandlinger, som ikke følges op af egentlige behandlingstilbud.

Til nr. 19

Denne ydelse er den dårligste for de 60-66-årige, når der ses bort fra den lave efterlønsats, der giver en endnu dårligere dækning for enlige. Den er også uretfærdig, for den ydes efter samme helbredsmæssige og sociale kriterier som forhøjet almindelig førtidspension. Forskellen er udelukkende, hvornår man tilkendes pension. Sker det, før man er 60 år, får man den forhøjede ydelse. Sker det efter, får man den lave ydelse. Og det fortsætter helt til det 67. år. (1 dags tidsforskydning kan altså betyde næsten 1.000 kr. mindre hver måned i 7 år).

Omkostningen udgør små 200 mill. kr. (ca. 17.000 modtagere skal have godt 11.000 kr./år), hvoraf skønmæssigt 10 pct. kan modregnes i form af lavere udgift til boligydelse m.v.

Til nr. 20

SF mener, at arbejdsmiljøet er så vigtig en sag for såvel samfundet som for den enkelte arbejdstager, at indsatsen på området bør styrkes i form af et større beløb til driften af Arbejdstilsynet (20 mill. kr.).

Til nr. 21

Det vurderes, at ca. 6.000 personer vil falde ud af dagpengesystemet i 2. halvår af 1995. Dette kan undgås ved at gennemføre ændringsforslag nr. 26, men i betragtning af problemets alvor fremsættes også et selvstændigt forslag for at undgå denne sociale udstødning.

Som følge af den manglende indsats over for de delperiode II-arbejdsløse i 1. halvår af 1994 vil det mindste anstændige fra regeringens side være at forlænge arbejdsmarkedsreformens overgangsperiode i allermindst ½ år. SF's politik er, at ingen skal kunne falde ud, hvis de lever op til de krav, der stilles med hensyn til at tage anvist arbejde etc.

Udgiftsmæssigt vil konsekvensen i 1995 være den samme, nemlig ca. 165 mill. kr. (forudsat at 4.000 falder pr. 1. juli 1995, 2.000 jævnt gennem 2. halvår, og at de efter udstødningen i gennemsnit får en social ydelse på halvdelen af de maksimale dagpenge).

Det skal understreges, at SF ønsker en aktiv indsats for disse arbejdsløse, jf. ændringsforslag nr. 26. Gennemføres denne, skal de 165 mill. kr. overføres til de relevante konti.

Til nr. 22

Med den nuværende beskæftigelsessituation kan det være meget vanskeligt for personer i alderen 55-59 år at fastholde en beskæftigelse. Der er også mange i den aldersgruppe, der ønsker at holde op med at arbejde – samtidig med at mange yngre ønsker at komme i arbejde. Derfor mener SF, at grænsen for, hvornår man kan gå på efterløn, bør sættes ned til 55 år. Endvidere bør man